

Maa ja me - ri kii - da - vad, tae - va - tä - hed Ju - ma - lat!

Mi - nu hing, oh kii - da ka Loo - jat lau - lu - hää - le - ga!

2. Päike päeva teretab,
pilved ära peletab.
Kuu ja tähed hiilgavad
öösel, kiitvad Jumalat.	4. Vaata, linnud lendavad,
Loojat kiites laulavad.
Tuuled, tormid möllavad, -
needki Tema teenijad.	6. Hing, nüüd kiida sinagi,
tunnistades tõesti nii:
Põrm ja pihu olen ma!
Jumal, vägev oled Sa!
3. Maa on kindlalt rajatud,
kaunisti ka ehitud.
Metsad, väljad veistega -
kõik on Tema tehtud ka.	5. Vesi voolab, vahutab,
tõuseb, langeb, lainetab:
ja ta kohin kiidab ka
Loojat rohke rõõmuga.	

*Viis: "Himmel, Erde, Luft und Meer"
Vennastekoguduse laul.
Sõnad: Joachim Neander, 1650-1680.
Tõlge: Friedrich Hasselblatt, 1815-1870.*